

[A. C. Mortensen.]

og 4 udgaar. Disse Paragraffer bestemmer, at hvis der er Ejere af Landbrugs- og Skov-ejendomme o. s. v., der nok er i Stand til at betale deres Renter, men ikke deres Afdrag, skal Amdsudvalget kunne bestemme, at der gives Henstand med Afdragene. Jeg synes, det er en lempelig Afvikling af hele denne Henstandslovgivning, men de Konservative siger, at de ikke vil være med dertil, da de ikke vil „være med til en Udvidelse af Henstandslovgivningen“. Jeg synes ikke, de Konservative har Ret i, at der her er Tale om en Udvidelse, thi det var jo tidligere saaledes, at der kunde gives Henstand baade med Renter og med Afdrag, men alle er nu enige om, at det at give Henstand med Renter maa være forbi, og man foreslaar derfor, at i de Tilfælde, hvor Amdsudvalget skønner det nødvendigt, og hvor det kan ske uden alt for stor Skade for Kreditor, skal man kunne give Henstand med Afdragene, naar Renterne kan betales. Der er, som sagt, ikke Tale om en Udvidelse af denne Lovgivning, og Flertallet har derfor ikke kunnet tiltræde disse Ændringsforslag.

Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1 og imod Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Rahbek: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, at han ikke skal gaa ud fra, at vi stiller vore Ændringsforslag for at drille Regeringen. Tværtimod. (*Justitsministeren* [Zahle]: Tværtimod?). Ja, der ligger altsaa en Realitet bagved. Det er rigtigt, at det er Venstre, som har ønsket den Ændring gennemført, at Lovens Løbetid begrænses til 1936 i Stedet for til 1937, men det betyder ikke, at vi er sikre paa, at Loven til den Tid er overflødig. Vi mener, at vi inden den Tid maa have taget hele vor Henstands- og Moratorielovgivning op til samlet Overvejelse, og at det derfor vilde være urimeligt, om vi nu forlods forlængede denne Lov med to Aar. Det er jo saadan, at de første Kendelser — saa vidt mig bekendt i alt Fald —, der blev afsagt i Henhold til Moratorielovgivningen, blev afsagt i Foraaret 1933; det vil sige, at 3 Aars Perioden er udløbet i Foraaret 1936. Det er jo ikke helt ringe Beløb, der her er Tale om; det er mig bekendt, at selv Husmænd har Henstand med Beløb, der nærmer sig op mod en halv Snes Tusind Kroner. Det vil dog være ganske nødvendigt, at der foregaar en lempelig Afvikling af dette Forhold, og til den Tid mener vi derfor, det vil være baade rimeligt og naturligt, at vi tager hele dette Problem, Moratorie- og Hen-

standslovgivningen, op til en samlet Overvejelse. Det er dette, der er Grunden til, at vi har ønsket at begrænse Loven til 1936. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1; derimod maa jeg anbefale, at man stemmer imod de to andre Ændringsforslag. Vi mener, at der er sat saa mange Sikkerhedsventiler ind, at der ikke er noget som helst at risikere ved at give Udvalgte Mulighed for ogsaa at indrømme Henstand for Afdrag.

Hasle: Jeg kan i store Træk henvisse til de Udtalelser, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved Sagens første Behandling. Mit Parti finder det uheldigt, at man ikke nu definitivt siger Farvel til Henstandslovgivningen og samler alle Kræfter om at afvikle den Henstand, som er givet. I denne Forbindelse kunde man jo efterlyse, om ikke Regeringen skulde være kommet til det Resultat af sine Overvejelser, at Konverteringslovens §§ 1—4, der indeholder en virkelig Afvikling af Henstandslovgivningen, kunde tages op til Overvejelse isoleret set og gennemføres, saaledes at man snart kunde komme disse Mennesker til Hjælp. Som sagt, vort Hovedsynspunkt er det, at vi ønsker overhovedet ikke at fortsætte nogen Art af Henstandslovgivningen, vi faar Betsværligheder nok med at afvikle den Henstand, som er givet. Vi erkender naturligvis, at dette, at man giver Afkald paa at fortsætte med Henstand med Renter, er et afgørende Fremskridt, men vi mener, at man burde tage Skridtet fuldt ud og overhovedet nægte at gaa videre ad Henstandslovgivningens Vej.

H. C. Hansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, ikke kan være til Stede i Dag, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale at stemme for det under Nr. 1 til § 1 stillede Ændringsforslag, men stemme imod de af Mindretallet, Det konservative Partis Repræsentanter, stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Zahle): Det, som de 3 stillede Ændringsforslag er Udtryk for, blev jo debatteret ved Lovforslagets første Behandling, saa jeg skal her indskrænke mig til at sige, at jeg kan tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 1. Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rahbek for Forsikringen om, at det er stillet i god Mening; jeg optager det ogsaa i god Mening. Derimod maa jeg anbefale at stemme imod Ændringsforslagene Nr. 2 og 3.